

Treaty Series No. 19 (1992)

Convention

between the Government of the
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
and the Government of the Republic of Iceland

for the Avoidance of Double Taxation
and the Prevention of Fiscal Evasion with respect
to Taxes on Income and Capital Gains

Reykjavik, 30 September 1991

[The Convention entered into force on 19 December 1991]

*Presented to Parliament
by the Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs
by Command of Her Majesty
March 1992*

LONDON : HMSO

£5.70 net

**CONVENTION
BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE
UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND
AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ICELAND
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT
TO TAXES ON INCOME AND CAPITAL GAINS**

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Republic of Iceland;

Desiring to conclude a Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and Capital Gains;

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2

Taxes covered

- (1) The taxes which are the subject of this Convention are:
 - (a) in the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the corporation tax;
 - (iii) the capital gains tax;(hereinafter referred to as "United Kingdom tax");
 - (b) in Iceland:
 - (i) the national income tax;
 - (ii) the municipal income tax;(hereinafter referred to as "Icelandic tax").
- (2) This Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed by either Contracting State after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the taxes of that Contracting State referred to in paragraph (1) of this Article. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which are made in their respective taxation laws.

ARTICLE 3

General definitions

- (1) In this Convention, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term "United Kingdom" means Great Britain and Northern Ireland, including any area outside the territorial sea of the United Kingdom which in accordance with international law has been or may hereafter be designated, under the laws of the United Kingdom concerning the Continental Shelf, as an area within which the rights of the United Kingdom with respect to the sea bed and sub-soil and their natural resources may be exercised;
 - (b) the term "Iceland" means the Republic of Iceland, including any area adjacent to the territorial sea of Iceland within which, under the laws of Iceland and in accordance with international law, Iceland has sovereign rights for the purpose of exploring and exploiting the natural resources of the sea bed and sub-soil;

- (c) the term "national" means:
 - (i) in relation to the United Kingdom, any British citizen or any British subject not possessing the citizenship of any other Commonwealth country or territory, provided he has the right of abode in the United Kingdom; and any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the law in force in the United Kingdom;
 - (ii) in relation to Iceland, any individual possessing Icelandic nationality and any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the law in force in Iceland;
 - (d) the term "tax" means United Kingdom tax or Icelandic tax, as the context requires;
 - (e) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the United Kingdom or Iceland, as the context requires;
 - (f) the term "person" comprises an individual, a company and any other body of persons but does not include partnerships which are not treated as bodies corporate for tax purposes in either Contracting State;
 - (g) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (h) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (i) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (j) the term "political subdivision" in relation to the United Kingdom, includes Northern Ireland;
 - (k) the term "competent authority" means, in the case of the United Kingdom, the Commissioners of Inland Revenue or their authorised representative, and, in the case of Iceland, the Minister of Finance or his authorised representative.
- (2) As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that Contracting State concerning the taxes to which the Convention applies.

ARTICLE 4

Fiscal domicile

- (1) In this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income or capital gains from sources in that State.
- (2) Where by reason of the provisions of paragraph (1) of this Article an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national;

(d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

(3) Where by reason of the provisions of paragraph (1) of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

ARTICLE 5

Permanent establishment

(1) In this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

(2) The term "permanent establishment" includes especially:

(a) a place of management;

(b) a branch;

(c) an office;

(d) a factory;

(e) a workshop;

(f) an installation or structure used for the exploration of natural resources;

(g) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction or exploitation of natural resources.

(3) A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts for more than twelve months.

(4) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

(a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

(e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e) of this paragraph, provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

(5) Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article, where a person—other than an agent of an independent status to whom paragraph (6) of this Article applies—is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph (4) of this Article which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

(6) An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

(7) The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6

Income from immovable property

(1) Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

(3) The provisions of paragraph (1) of this Article shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

(4) The provisions of paragraphs (1) and (3) of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

ARTICLE 7

Business profits

(1) The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

(2) Subject to the provisions of paragraph (3) of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

(3) In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere, and which are reasonably connected with profits attributable to the permanent establishment.

(4) Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph (2) shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

(5) No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

(6) For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

(7) Where profits include items of income or capital gains which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8

Shipping and air transport

(1) Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(2) If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

(3) Where profits within paragraph (1) of this Article are derived by an enterprise of a Contracting State from participation in a pool, a joint business or an international operating agency, the profits attributable to that enterprise shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of that enterprise is situated.

(4) Notwithstanding the provisions of Article 7 of this Convention profits of an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of that enterprise is situated except insofar as those containers or trailers and related equipment are used for transport solely between places within the other Contracting State.

ARTICLE 9

Associated enterprises

(1) Where

(a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State;

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included by a Contracting State in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

(2) Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State—and taxes accordingly—profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

ARTICLE 10

Dividends

- (1)(a) (i) Dividends derived from a company which is a resident of the United Kingdom by a resident of Iceland may be taxed in Iceland.
- (ii) Where a resident of Iceland is entitled to a tax credit in respect of such a dividend under sub-paragraph (b) of this paragraph, tax may also be charged in the United Kingdom and according to the laws of the United Kingdom on the aggregate of the amount or value of that dividend and the amount of that tax credit at a rate not exceeding 15 per cent.
- (iii) Except as provided in sub-paragraph (a) (ii) of this paragraph dividends derived from a company which is a resident of the United Kingdom by a resident of Iceland who is the beneficial owner of the dividends shall be exempt from any tax in the United Kingdom which is chargeable on dividends.
- (b) A resident of Iceland who receives dividends from a company which is a resident of the United Kingdom shall, subject to the provisions of sub-paragraph (c) of this paragraph and provided he is the beneficial owner of the dividends, be entitled to the tax credit in respect thereof to which an individual resident in the United Kingdom would have been entitled had he received those dividends and to the payment of any excess of that tax credit over his liability to United Kingdom tax.
- (c) The provisions of sub-paragraph (b) of this paragraph shall not apply where the beneficial owner of the dividends is, or is associated with, a company which, either alone or together with one or more associated companies, controls, directly or indirectly, at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends. For the purposes of this sub-paragraph, two companies shall be deemed to be associated if one controls, directly or indirectly, more than 50 per cent of the voting power in the other company, or a third company controls more than 50 per cent of the voting power in both of them.
- (d) (i) Notwithstanding the provisions of sub-paragraphs (b) and (c) of this paragraph, no tax credit shall be payable where the beneficial owner of the dividends is a company other than a company whose shares are officially quoted on a stock exchange in Iceland unless the company shows that it is not controlled by a person or two or more associated or connected persons together, who or any of whom would not have been entitled to a tax credit if he had been the beneficial owner of the dividends.
- (ii) For the purposes of this sub-paragraph a person or two or more associated or connected persons together shall be treated as having control of a company if under the laws of the United Kingdom relating to the taxes covered by this Convention he or they could be treated as having control of it for any purposes, and persons shall be treated as associated or connected if under those laws they could be so treated for any purpose. However, where an individual is treated as having control of a company by reason only of the fact that he holds ordinary shares in the company carrying full voting and dividend rights and that individual holds not more than 10 per cent of the total number of such shares in the company, the shares held by him shall be left out of account in determining whether the company is controlled by a person or two or more associated or connected persons together, who or any of whom would not have been entitled to a tax credit if he had been the beneficial owner of the dividends payable to the company, provided that not more than 25 per cent of the total of such shares in the company may be left out of account.
- (2) Dividends derived from a company which is a resident of Iceland by a resident of the United Kingdom may be taxed in the United Kingdom. Such dividends may also be taxed in Iceland and according to the laws of Iceland, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:
- (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- (b) in all other cases 15 per cent of the gross amount of the dividends.

(3) Notwithstanding the provisions of paragraph (2), sub-paragraph (a) of this Article, dividends derived from a company which is a resident of Iceland by a company which is a resident of the United Kingdom may be taxed in Iceland at a rate not exceeding 15 per cent on that part of the dividends which have, according to the laws of Iceland, been allowed as a deduction from the profits of, or as a carry forward as an operating loss of, the Icelandic company paying the dividends.

(4) The term "dividends" for United Kingdom tax purposes includes any item which under the law of the United Kingdom is treated as a distribution and for Icelandic tax purposes includes any item which under the law of Iceland is treated as a distribution.

(5) The provisions of paragraphs (1) or, as the case may be, (2) and (3) of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

(6) Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in that other State.

(7) If the beneficial owner of a dividend, being a resident of a Contracting State, owns 10 per cent or more of the class of shares in respect of which the dividend is paid then the provisions of paragraph (1) or, as the case may be, (2) and (3) of this Article shall not apply to the dividend to the extent that it can have been paid only out of profits which the company paying the dividends earned or other income which it received in a period ending 12 months or more before the relevant date. For the purposes of this paragraph the term "relevant date" means the date on which the beneficial owner of the dividend became the owner of 10 per cent or more of the class of shares in question.

Provided that this paragraph shall not apply if the beneficial owner of the dividend shows that the shares were acquired for bona fide commercial reasons and not primarily for the purposes of securing the benefit of this Article.

ARTICLE 11

Interest

(1) Interest arising in a Contracting State which is derived and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

(2) The term "interest" for United Kingdom tax purposes includes any item which under the law of the United Kingdom is treated as interest and for Icelandic tax purposes includes any item which under the law of Iceland is treated as interest, but shall not include any item which is treated as a dividend under the provisions of Article 10 of this Convention.

(3) The provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

(4) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the

beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

(5) Any provision in the laws of either Contracting State relating only to interest paid to a non-resident company shall not operate so as to require such interest paid to a company which is a resident of the other Contracting State to be treated as a distribution or dividend by the company paying such interest. The preceding sentence shall not apply to interest paid to a company which is a resident of one of the Contracting States in which more than 50 per cent of the voting power is controlled, directly or indirectly, by a person or persons who are residents of the other Contracting State.

(6) The provisions of this Article shall not apply if the debt-claim in respect of which the interest is paid was created or assigned mainly for the purpose of taking advantage of this Article and not for bona fide commercial reasons.

(7) The provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply where the beneficial owner of the interest is a company other than a quoted company, unless the company shows that it is not controlled by a person, or two or more associated or connected persons together, who or any of whom would not have been entitled to relief under paragraph (1) of this Article if he had been the beneficial owner of the interest.

(8) For the purposes of paragraph (7) of this Article:

(a) a quoted company is any company the shares in which are officially quoted on a stock exchange in the Contracting State of which it is a resident;

(b) subject to paragraph (9) of this Article, a person or two or more associated or connected persons together shall be treated as having control of a company if, under the laws of the Contracting State in which the interest arises relating to the taxes covered by this Convention, they could be treated as having control of it for any purpose and persons shall be treated as associated or connected if, under those laws, they could be so treated for any purpose.

(9) Where an individual is treated in paragraph (8)(b) of this Article as having control of a company by reason only of the fact that he holds ordinary shares in the company carrying full voting and dividend rights, and that individual holds not more than 10 per cent of the total number of such shares in the company, the shares held by him shall be left out of account in determining whether the company is controlled by a person or two or more associated or connected persons together, provided that not more than 25 per cent of the total of such shares in the company may be left out of account in this manner.

ARTICLE 12

Royalties

(1) Royalties derived and beneficially owned by a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

(2) The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

(3) The provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

(4) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

(5) The provisions of this Article shall not apply if the right or property giving rise to the royalties was created or assigned mainly for the purpose of taking advantage of this Article and not for bona fide commercial reasons.

(6) The provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply where the beneficial owner of the royalties is a company other than a quoted company, unless the company shows that it is not controlled by a person, or two or more associated or connected persons together, who or any of whom would not have been entitled to relief under paragraph (1) of this Article if he had been the beneficial owner of the royalties.

(7) For the purposes of paragraph (6) of this Article:

(a) a quoted company is any company the shares in which are officially quoted on a stock exchange in the Contracting State of which it is a resident;

(b) subject to paragraph (8) of this Article, a person or two or more associated or connected persons together shall be treated as having control of a company if, under the laws of the Contracting State in which the royalties arise relating to the taxes covered by this Convention, they could be treated as having control of it for any purpose and persons shall be treated as associated or connected if, under those laws, they could be so treated for any purpose.

(8) Where an individual is treated under paragraph (7)(b) of this Article as having control of a company by reason only of the fact that he holds ordinary shares in the company carrying full voting and dividend rights, and that individual holds not more than 10 per cent of the total number of such shares in the company, the shares held by him shall be left out of account in determining whether the company is controlled by a person or two or more associated or connected persons together, provided that not more than 25 per cent of the total of such shares in the company may be left out of account in this manner.

ARTICLE 13

Capital gains

(1) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 of this Convention and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

(3) Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(4) Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of that enterprise is situated except insofar as those containers or trailers and related equipment are used for transport solely between places within the other Contracting State.

(5) Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

ARTICLE 14

Independent personal services

- (1) Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.
- (2) The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

ARTICLE 15

Dependent personal services

- (1) Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19 of this Convention, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
- (2) Notwithstanding the provisions of paragraph (1) of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any period of 12 months; and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.
- (3) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

ARTICLE 16

Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 17

Artistes and athletes

- (1) Notwithstanding the provisions of Article 14 and Article 15 of this Convention, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
- (2) Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15 of this Convention, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

ARTICLE 18

Pensions, annuities, alimony and social security payments

- (1) Subject to the provisions of paragraph (2) of Article 19 of this Convention, pensions and other similar remuneration, alimony and annuities as well as pensions and other payments under the Social Security system paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.
- (2) The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.
- (3) Notwithstanding the provisions of paragraph (1) of this Article, any alimony or other maintenance payment paid by a resident of one of the Contracting States to a resident of the other Contracting State, shall, if it is not allowable as a relief to the payer, be taxable only in the first-mentioned State.

ARTICLE 19

Government service

- (1)(a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- (b) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
- (2)(a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- (b) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident and a national of that State.
- (3) The provisions of Articles 15, 16 and 18 of this Convention shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 20

Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that first-mentioned State, provided that such payments arise from sources outside that State.

ARTICLE 21

Other income

- (1) Items of income beneficially owned by a resident of a Contracting State, wherever arising, other than income paid out of trusts or the estates of deceased persons in the course of administration, which are not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

(2) Income paid out of trusts or the estates of deceased persons in the course of administration may be taxed in both Contracting States.

(3) The provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph (2) of Article 6 of this Convention, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

ARTICLE 22

Elimination of double taxation

(1) Subject to the provisions of the law of the United Kingdom regarding the allowance as a credit against United Kingdom tax of tax payable in a territory outside the United Kingdom (which shall not affect the general principle hereof):

(a) Icelandic tax payable under the laws of Iceland and in accordance with the provisions of this Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or chargeable gains from sources within Iceland (excluding in the case of a dividend, tax payable in respect of the profits out of which the dividend is paid) shall be allowed as a credit against any United Kingdom tax computed by reference to the same profits, income or chargeable gains by reference to which the Icelandic tax is computed;

(b) in the case of a dividend paid by a company which is a resident of Iceland to a company which is a resident of the United Kingdom and which controls directly or indirectly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividend, the credit shall take into account (in addition to any Icelandic tax for which credit may be allowed under the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph) the Icelandic tax payable by the company in respect of the profits out of which such dividend is paid.

(2)(a) Where a resident of Iceland derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the United Kingdom, Iceland shall, subject to the provisions of sub-paragraph (b) of this paragraph, exempt such income from tax but may, in calculating tax on the remaining income of that person, apply the rate of tax which would have been applicable if the exempted income had not been so exempted.

(b) Where a resident of Iceland derives income which, in accordance with the provisions of Articles 10, 16, 17 or paragraph (2) of Article 21 of this Convention may be taxed in the United Kingdom, Iceland shall allow as a deduction from the tax on the income of that person an amount equal to the tax paid in the United Kingdom. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income derived from the United Kingdom.

(3) For the purposes of paragraphs (1) and (2) of this Article, profits, income and capital gains owned by a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Convention shall be deemed to arise from sources in that other Contracting State.

ARTICLE 23

Non-discrimination

(1) Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

(2) The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

(3) Except where the provisions of paragraph (1) of Article 9, paragraphs (4) and (5) of Article 11, or paragraph (4) of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

(4) Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subject in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subject.

(5) Nothing contained in this Article shall be construed as obliging either Contracting State to grant to individuals not resident in that State any of the personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are granted to individuals so resident.

(6) The provisions of this Article shall apply to the taxes which are the subject of this Convention.

ARTICLE 24

Mutual agreement procedure

(1) Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident.

(2) The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation not in accordance with the Convention.

(3) The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together to consider measures to counteract improper use of the provisions of the Convention.

(4) The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

ARTICLE 25

Exchange of information

(1) The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention, in particular, to prevent fraud and to facilitate the administration of statutory provisions against avoidance. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

(2) In no case shall the provisions of paragraph (1) of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

ARTICLE 26

Members of diplomatic or permanent missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect any fiscal privileges accorded to members of diplomatic or permanent missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 27

Entry into force

(1) Each of the Contracting States shall notify to the other the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention.

(2) This Convention shall enter into force on the date of receipt of the later of these notifications¹ and shall thereupon have effect:

- (a) in the United Kingdom
 - (i) in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after 6 April;
 - (ii) in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1 April;
- (b) in Iceland:
 - in respect of taxes on income and capital gains derived on or after 1 January, including any accounting periods ending in that period;
 - in either case in the calendar year following that in which the later of these notifications is received, and subsequent years.

(3) The Agreement between the United Kingdom and Iceland for the Exemption of Shipping Profits from Double Taxation signed at London on 27 April 1928², shall terminate and cease to be effective from the date upon which this Convention has effect in respect of the taxes to which this Convention applies in accordance with the provisions of paragraph (2) of this Article.

ARTICLE 28

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate this Convention by giving notice of termination, through the diplomatic channel, at least six months before the end of any calendar year after the year 1995. In such event, this Convention shall cease to have effect:

- (a) in the United Kingdom:
 - (i) in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after 6 April in the calendar year next following that in which the notice is given, and subsequent years;
 - (ii) in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1 April in the calendar year next following that in which the notice is given, and subsequent years;

¹The Convention entered into force on 19 December 1991.

²Treaty Series No. 12 (1928), Cmd. 3094.

(b) in Iceland:

in respect of taxes on income and capital gains for any year of assessment of taxes chargeable on income and capital gains of the calendar year (including accounting periods ending in any such year) next following that in which the notice of termination is given, and subsequent years.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

Done in duplicate at Reykjavík this 30th day of September 1991 in the English and Icelandic languages, both texts being equally authoritative.

For the Government of the United
Kingdom of Great Britain and
Northern Ireland:

PATRICK WOGAN

For the Government of the Republic of
Iceland:

SIGURBJORN THORBJORNSSON

**SAMNINGUR MILLI RÍKISSTJÓRNAR SAMEINAÐA KONUNGRÍKISINS
STÓRA-BRETLANDS OG NORÐUR-ÍRLANDS OG RÍKISSTJÓRNAR
LÝÐVELDISINS ÍSLANDS TIL AÐ KOMAST HJÁ TVÍSKÖTTUN OG KOMA Í
VEG FYRIR UNÐANSKOT FRÁ SKATTLAGNINGU Á TEKJUR OG
SÖLUHAGNAÐ AF EIGNUM**

Ríkisstjórn Sameinaða konungsríkisins Stóra-Bretlands og Norður-Írlands og ríkisstjórn Lýðveldisins Íslands,

sem óska að gera með sér samning til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og söluhagnað af eignum,

hafa komið sér saman um eftirfarandi:

1. GR

Aðilar sem samningurinn tekur til

Samningur þessi tekur til aðila sem eru heimilisfastir í öðru eða báðum aðildarríkjunum.

2. GR

Skattar sem samningurinn tekur til

- (1) Þeir skattar sem samningur þessi tekur til eru:
- (a) í Sameinaða konungsríkinu Stóra-Bretlandi og Norður-Írlandi:
- (i) tekjuskatturinn;
 - (ii) félagaskatturinn;
 - (iii) skattur af söluhagnaði eigna;
- (hér eftir nefndir “skattur Sameinaða konungs-ríkisins”);
- (b) á Íslandi:
- (i) tekjuskattur til ríkisins;
 - (ii) tekjuútsvar til sveitarfélaga;
- (hér eftir nefndir “íslenskur skattur”).

(2) Samningurinn skal einnig taka til allra þeirra skatta, sömu eða svipaðrar tegundar, sem lagðir verða á af öðru hvoru aðildarríkjanna eftir undirskrift hans til viðbótar eða í staðinn fyrir þá skatta aðildarríkisins sem um ræðir í (1) tl. þessarar greinar. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu gefa hvort öðru upplýsingar um allar meiri háttar breytingar sem gerðar eru á skattalöggjöf ríkjanna.

3. GR

Almennar skilgreiningar

- (1) Í samningi þessum merkja neðangreind hugtök eftir-farandi, nema annað leiði af samhenginu:
- (a) “Sameinaða konungsríkið” merkir Stóra-Bretland og Norður-Írland þar með talið sérhvert það svæði utan landhelgi Sameinaða konungsríkisins sem í samræmi við þjóðarétt hefur verið eða gæti síðar verið skilgreint, samkvæmt löggjöf Sameinaða konungsríkisins varðandi landgrunnið, sem svæði þar sem réttindum Sameinaða konungsríkisins verður beitt að því er varðar hafsbotninn og botnlög hans og náttúruauðlindir þeirra;
- (b) “Ísland” merkir Lýðveldið Ísland þar með talið sérhvert það svæði sem liggur að landhelgi Íslands þar sem, samkvæmt íslenskum lögum og í samræmi við þjóðarétt, Ísland hefur fullveldis-réttindi að því er varðar rannsóknir og hagnýtingu náttúruauðlinda hafsbotnsins og botnlaga hans;
- (c) “ríkisborgari” merkir:

- (i) að því er Sameinaða konungsríkið varðar, sérhvern breskan ríkisborgara eða sérhvern breskan þegn sem ekki hefur ríkisborgara-réttindi í neinu öðru samveldislandi eða yfirráðasvæði, þó að því tilskildu að hann hafi dvalarleyfi í Sameinaða konungsríkinu; og sérhverja persónu að lögum, sameignar-félag, samtök eða stofnun sem byggir réttarstöðu sína sem slíka á gildandi lögum í Sameinaða konungsríkinu;
 - (ii) að því er Ísland varðar, sérhvern mann sem hefur íslenskt ríkisfang og sérhverja persónu að lögum, sameignarfélag, samtök eða stofnun sem byggir réttarstöðu sína sem slíka á gildandi lögum á Íslandi;
 - (d) “skattur” merkir skatt Sameinaða konungsríkisins eða íslenskan skatt eftir því sem efnið gefur til kynna;
 - (e) “aðildarríki” og “hitt aðildarríkið” merkja Sameinaða konungsríkið eða Ísland eftir því sem efnið gefur til kynna;
 - (f) “aðili” merkir mann, félag og sérhver önnur samtök aðila en felur ekki í sér sameignarfélög sem ekki eru talin persónur að lögum að því er skatta varðar í öðru hvoru aðildarríkjana;
 - (g) “félag” merkir sérhverja persónu að lögum eða sérhverja aðra stofnun sem telst persóna að lögum að því er skatta varðar;
 - (h) “fyrirtæki í aðildarríki” og “fyrirtæki í hinu aðildarríkinu” merkir fyrirtæki sem rekið er af aðila, heimilisföstum í aðildarríki, og fyrir-tæki sem rekið er af aðila, heimilisföstum í hinu aðildarríkinu;
 - (i) “flutningar á alþjóðaleiðum” merkir flutninga með skipi eða loftfari sem rekið er af fyrirtæki sem hefur raunverulega framkvæmdastjórn í aðildarríki, nema því aðeins að skipið eða loftfarið sé eingöngu notað milli staða í hinu aðildarríkinu;
 - (j) “stjórn landshluta” í sambandi við Sameinaða konungsríkið felur í sér Norður-Írland;
 - (k) “bær stjórnvöld” merkir, að því er Sameinaða konungsríkið varðar, forstöðumenn ríkisskatt-stofunnar eða umboðsmenn þeirra og, að því er Ísland varðar, fjármálaráðherra eða umboðsmann hans.
- (2) Við framkvæmd aðildarríkis á ákvæðum samnings þessa skulu, nema annað leiði af efninu, öll hugtök, sem ekki eru skilgreind í samningnum, hafa sömu merkingu og í lögum við-komandi aðildarríkis að því er varðar skatta þa sem samningurinn tekur til.

4. GR

Heimilisfesti að því er skattskyldu varðar

- (1) Í samningi þessum merkir hugtakið “aðili heimilis-fastur í aðildarríki” sérhvern þann aðila sem að lögum þess ríkis er skattskyldur þar vegna heimilisfesti, búsetu, stjórnaraðseturs eða af öðrum svipuðum ástæðum. Hugtakið felur ekki í sér neinn þann aðila sem eingöngu er skattskyldur í þessu ríki af tekjum eða söluhagnaði af eignum sem eiga uppruna sinn í því ríki.
- (2) Þegar maður telst heimilisfastur í báðum aðildar-ríkjunum samkvæmt (1) tl. þessarar greinar skal úrskurða málið eftir neðangreindum reglum:
 - (a) maður telst heimilisfastur í því aðildarríki þar sem hann á fast heimili. Eigi hann fast heimili í báðum aðildarríkjunum telst hann heimilis-fastur í því aðildarríki sem hann er nánar tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna);
 - (b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvoru aðildarríkinu maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna, eða ef hann á í hvorugu aðildarríkinu fast heimili, telst hann heimilisfastur í því aðildarríki þar sem hann dvelst að jafnaði;
 - (c) ef maður dvelst að jafnaði í báðum aðildar-ríkjunum eða í hvorugu þeirra, telst hann heimilisfastur í því aðildarríki þar sem hann á ríkisfang;
 - (d) ef maður á ríkisfang í báðum eða hvorugu aðildarríkjana skulu bær stjórnvöld í aðildar-ríkjunum leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

(3) Þegar aðili, annar en maður, telst eiga heimilis-festi í báðum aðildarríkjunum samkvæmt (1) tl. þessarar greinar telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem raun-veruleg framkvæmdastjórn hans hefur aðsetur.

5. GR

Föst atvinnustöð

(1) Í samningi þessum merkir hugtakið “ föst atvinnustöð ” fasta atvinnustofnun þar sem starfsemi fyrirtækisins fer að nokkru eða öllu leyti fram.

(2) Hugtakið “ föst atvinnustöð ” merkir einkum:

- (a) aðsetur framkvæmdastjórnar;
- (b) útibú;
- (c) skrifstofu;
- (d) verksmiðju;
- (e) verkstæði;
- (f) búnað eða mannvirki notað til rannsókna á náttúruauðlindum;
- (g) námu, olíu- eða gaslind, grjótnámu eða sérhvern annan stað til náms eða hagnýtingar náttúruauðæfa.

(3) Byggingarframkvæmd eða samsetningar- eða uppsetningarvinna telst því aðeins föst atvinnustöð að framkvæmdir standi yfir lengur en tólf mánuði.

(4) Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið “ föst atvinnustöð ” ekki til:

- (a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum í eigu fyrirtækisins;
- (b) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til geymslu, sýningar eða afhendingar;
- (c) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;
- (d) fastrar atvinnustofnunar sem eingöngu er notuð í sambandi við vörukaup eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;
- (e) fastrar atvinnustofnunar sem eingöngu er notuð til að annast sérhverja aðra undirbúnings- eða aðstoðarstarfsemi fyrir fyrirtækið;
- (f) fastrar atvinnustofnunar sem nýtt er eingöngu til að samhæfa starfsemi sem fellur undir staflíði (a)–(e) þessarar greinar, enda felist sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu atvinnustofnun vegna þessarar samhæfingar í heild sinni í undirbúnings- eða aðstoðarstörfum.

(5) Ef aðili sem ekki er óháður umboðsaðili samkvæmt ákvæðum (6) tl. þessarar greinar hefur á hendi starfsemi fyrir fyrirtæki og hefur heimild í aðildarríki til að gera samninga fyrir fyrirtækið, og beitir þessari heimild að jafnaði, er fyrirtæki þetta—þrátt fyrir ákvæði (1) og (2) tl. þessarar greinar—talið hafa fasta atvinnustöð í því ríki vegna hvers konar starfsemi sem aðilinn gegnir fyrir fyrirtækið. Þetta á þó ekki við ef starfsemi þessa aðila er takmörkuð við þá starfsemi sem um ræðir í (4) tl. þessarar greinar og sem myndi ekki, þótt innt væri af hendi á fastri atvinnustofnun, gera þessa föstu atvinnustofnun að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum þess tölulíðar.

(6) Fyrirtæki telst ekki hafa fasta atvinnustöð í aðildarríki eingöngu vegna þess að það rekur þar viðskipti fyrir milligöngu miðlara, umboðsmanns eða annars óháðs umboðsaðila, svo framarlega sem þessir aðilar koma fram innan marka venjulegs atvinnurekstrar síns.

(7) Þótt félag sem er heimilisfast í aðildarríki stjórnri eða sé stjórnað af félagi sem er heimilisfast í hinu aðildarríkinu eða rekur viðskipti í síðarnefnda ríkinu (annaðhvort fyrir milligöngu fastrar atvinnustöðvar eða á annan hátt), leiðir það í sjálfu sér ekki til þess að annað hvort þessara félaga sé föst atvinnustöð hins.

6. GR

Tekjur af fasteign

- (1) Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði og nýtingu skógar) sem staðsett er í hinu aðildarríkinu má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
- (2) Hugtakið “fasteign” skal skýra í samræmi við lög þess aðildarríkis þar sem fasteignin er. Í öllum tilvikum felur hugtakið í sér fylgifyrirlýsingar með fasteign, áhöfn og tæki, sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnytjar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamálaréttarins, afnotarétt af fasteign og rétt til fastrar eða breytilegrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu eða rétt til að hagnýta námur, lindir og aðrar náttúruauðlindir. Skip, bátar og loftför teljast ekki til fasteigna.
- (3) Ákvæði (1) tl. þessarar greinar gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu og hvers konar öðrum afnotum fasteignar.
- (4) Ákvæði (1) og (3) tl. þessarar greinar gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis og um tekjur af fasteign sem hagnýtt er við sjálfstæða starfsemi.

7. GR

Tekjur af atvinnurekstri

- (1) Hagnaður fyrirtækis í aðildarríki er skattskyldur einungis í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í hinu aðildarríkinu frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíkan atvinnurekstur með höndum má leggja skatt á hagnað fyrirtækisins í síðarnefnda ríkinu, en þó einungis að því marki sem hagnaðurinn stafar frá nefndri fastri atvinnustöð.
- (2) Þegar fyrirtæki í aðildarríki hefur með höndum atvinnurekstur í hinu aðildarríkinu frá fastri atvinnustöð þar, skal hvort aðildarríkið um sig—nema annað leiði af ákvæðum (3) tl. þessarar greinar—telja föstu atvinnustöðinni þann hagnað sem ætla má að fallið hefði í hennar hlut ef hún hefði verið sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki sem hefði með höndum sams konar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður og kæmi sjálfstætt fram í skiptum við fyrirtæki það sem hún er föst atvinnustöð fyrir.
- (3) Við ákvörðun hagnaðar fastrar atvinnustöðvar skal leyfa sem frádrátt útgjöld, þar með talinn kostnað við framkvæmdastjórn og venjulegan stjórnunarkostnað sem leiða af því að hún er föst atvinnustöð og sem með sannsýni geta talist tengd þeim hagnaði sem ákvarðaður er föstu atvinnustöðinni. Þetta gildir hvort heldur útgjöldin eru til orðin í því ríki þar sem fasta atvinnustöðin er eða annars staðar.
- (4) Áð því leyti sem venja hefur verið í aðildarríki að ákvarða hagnað fastrar atvinnustöðvar á grundvelli skiptingar heildarhagnaðar fyrirtækisins á hina ýmsu hluta þess skal ekkert í (2) tl. útiloka það aðildarríki frá því að ákveða skattskyldan hagnað eftir þeirri skiptingu sem tíðkast hefur. Áðferð sú, sem notuð er við skiptinguna, skal samt sem áður vera slík að niðurstaðan verði í samræmi við þær meginreglur sem felast í þessari grein.
- (5) Engan hagnað skal telja fastri atvinnustöð eingöngu vegna vörukaupa hennar fyrir fyrirtækið.
- (6) Við beitingu ákvæða framangreindra töluliða skal hagnaður, sem talinn er fastri atvinnustöð, ákvarðast eftir sömu reglum frá ári til árs nema fullnægjandi ástæða sé til annars.
- (7) Þegar hagnaðurinn felur í sér tekjur eða söluhagnað af eignum sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum samnings þessa, skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. GR

Siglingar og loftferðir

(1) Hagnaður af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

(2) Ef aðsetur raunverulegrar framkvæmdastjórnar útgerðarfyrirtækis er um borð í skipi, skal hún teljast hafa aðsetur í því aðildarríki þar sem heimahöfn skipsins er, eða ef ekki er um slíka heimahöfn að ræða þá í því aðildarríki þar sem útgerðarmaður skipsins er heimilisfastur.

(3) Þegar fyrirtæki í aðildarríki hlotnast hagnaður samkvæmt (1) tl. þessarar greinar af þáttöku í rekstrarsamvinnu ("pool"), sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum, skal hagnaðurinn sem telst til þessa fyrirtækis einungis skattlagður í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn þessa fyrirtækis hefur aðsetur.

(4) Þrátt fyrir ákvæði (7) Gr. samnings þessa skal hagnaður fyrirtækis í aðildarríki af notkun, viðhaldi eða útleigu gáma (þ.m.t. tengivagnar og tengdur útbúnaður til flutnings á gámum) sem notaðir eru til flutnings á vörum einungis skattlagður í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn þessa fyrirtækis hefur aðsetur, nema að því leyti sem þessir gámar eða tengivagnar og tengdur útbúnaður er eingöngu notaður til flutnings milli staða í hinu aðildarríkinu.

9. GR

Tengd fyrirtæki

(1) Þegar

(a) fyrirtæki í aðildarríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn, yfirráðum eða fjármagni fyrirtækis í hinu aðildarríkinu, eða

(b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn, yfirráðum eða fjármagni fyrirtækis í aðildarríki og fyrirtækis í hinu aðildarríkinu,

og í öðru hvoru tilvikinu hlutaðeigandi fyrirtæki semja eða ákveða skilmála um innbyrðis samband sitt á viðskipta- eða fjármálasviðinu sem eru frábrugðnir því sem væri ef fyrirtækin væru hvort öðru óháð, má allur hagnaður, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins, en rennur ekki til þess vegna skilmálanna, teljast sem hagnaður þess fyrirtækis og skattleggjast samkvæmt því af hlutaðeigandi aðildarríki.

(2) Þegar aðildarríki telur með í hagnaði fyrirtækis í því ríki—og skattleggur samkvæmt því—hagnað sem fyrirtæki í hinu aðildarríkinu hefur verið skattlagt af í því ríki og hagnaðurinn sem þannig er innifalinn er hagnaður sem hefði runnið til fyrirtækisins í fyrrnefnda ríkinu ef skilmálarnir sem samið var um milli þessara tveggja fyrirtækja hefðu verið þeir sömu og samið hefði verið um milli óháðra fyrirtækja, þá skal hitt ríkið framkvæma viðeigandi leiðréttingu á fjárhæð álagðs skatts þar á þennan hagnað. Við ákvörðun slíkar leiðréttingar skal fullt tillit tekið til annarra ákvæða samnings þessa og bær stjórnvöld aðildarríkjanna skulu, ef nauðsyn krefur, ráðgast sín á milli.

10. GR

Agóðahlutir

(1)(a) (i) Agóðahluti móttækna frá félagi sem er heimilisfast í Sameinaða konungsríkinu af aðila heimilisföstum á Íslandi má skattleggja á Íslandi.

(ii) Þegar aðili heimilisfastur á Íslandi á rétt til skattainneignar að því er varðar slíkan ágóðahlut samkvæmt staflíð b. þessa töluliðar, má einnig skattleggja í Sameinaða konungsríkinu samkvæmt löggjöf Sameinaða konungsríkisins samanlagða fjárhæð eða verðmæti þessa ágóðahlutar og fjárhæð skattainneignarinnar með skattstigi sem ekki má herra vera en 15 af hundraði.

(iii) Að undanskildum ákvæðum staflíðar a. ii. þessa töluliðar skulu ágóðahlutir móttækni frá félagi heimilisföstu í Sameinaða konungsríkinu af aðila heimilisföstum á Íslandi, sem er raunverulegur réttihafi ágóðahlutanna, undanþegnir sérhverjum skatti af ágóðahlutum í Sameinaða konungsríkinu.

- (b) Aðili heimilisfastur á Íslandi sem móttækur ágóðahluti frá félagi sem er heimilisfastur í Sameinaða konungsríkinu skal, háð skilyrðum staflíðar c. þessa töluliðar og að því tilskildu að hann sé raunverulegur rétthafi ágóðahlutanna, eiga rétt til skattainneignar þar á sama hátt og maður sem er heimilisfastur í Sameinaða konungsríkinu hefði haft rétt til hefði hann verið móttakandi ágóðahlutanna og rétt til greiðslu á þeirri fjárhæð sem skattainneigninni nemur umfram skyldu hans til greiðslu skatts í Sameinaða konungsríkinu.
- (c) Ákvæði staflíðar (b) þessa töluliðar skulu ekki gilda þegar raunverulegur rétthafi ágóðahlutanna er félag eða er tengdur félagi sem eitt sér eða ásamt einu eða fleirum tengdum félögum hefur yfir að ráða, beint eða óbeint, a.m.k. 10 hundraðshlutum af atkvæðamagni í félaginu sem greiðir ágóðahlutina. Við beitingu þessa staflíðar skulu tvö félög teljast tengd ef annað þeirra ræður beint eða óbeint yfir meiru en 50 hundraðshlutum af atkvæðamagni í hinu félaginu eða þriðja félag ræður yfir meiru en 50 hundraðshlutum af atkvæðamagni þeirra beggja.
- (d) (i) Þrátt fyrir ákvæði staflíðar (b) og (c) þessa töluliðar, skal engin skattainneign greidd þegar raunverulegur rétthafi ágóðahlutanna er félag, að undanskildu félagi sem er með hlutabréf sín opinberlega skráð á verðbréfabæingum á Íslandi, nema félagið sýni fram á að yfirráð þess sé ekki í höndum aðila eða tveggja eða fleiri tengdra eða samtengdra aðila sem hefðu ekki átt rétt til skattainneignar ef hann eða þeir hefðu verið raunverulegir rétthafar ágóðahlutanna.
- (ii) Við beitingu þessa staflíðar skal talið að aðili eða tveir eða fleiri tengdir eða samtengdir aðilar hafi yfirráð félags ef hann eða þeir gætu talist hafa yfirráð þess í sérhverjum tilgangi samkvæmt löggjöf Sameinaða konungsríkisins varðandi þá skatta sem samningur þessi tekur til og aðilar skulu taldir tengdir eða samtengdir ef þeir gætu talist svo í sérhverjum tilgangi samkvæmt þessari löggjöf. Samt sem áður, þegar maður er talinn hafa yfirráð í félagi eingöngu vegna þeirrar staðreyndar að hann á almennan flokk hlutabréfa í félaginu sem bera full atkvæðis- og arðsréttindi og þessi maður á ekki meira en 10 hundraðshluta af heildarfjölda slíkra hlutabréfa í félaginu, skulu hlutabréfin í eigu hans ekki talin með við ákvörðun á því hvort yfirráð félagsins eru á hendi aðila eða tveggja eða fleiri tengdra eða samtengdra aðila sem hefðu ekki átt rétt til skattainneignar ef hann eða þeir hefðu verið raunverulegir rétthafar ágóðahlutanna sem runnu til félagsins, þó að því tilskildu að ekki skal skilja undan meira en 25 hundraðshluta af heildarfjölda slíkra hlutabréfa í félaginu.

(2) Ágóðahluti móttækna frá félagi sem er heimilisfastur á Íslandi af aðila heimilisföstum í Sameinaða konungsríkinu má skattleggja í Sameinaða konungsríkinu. Slíka ágóðahluti má einnig skattleggja á Íslandi í samræmi við íslenska löggjöf, en sé móttakandinn raunverulegur rétthafi ágóðahlutanna má skatturinn sem þannig er á lagður eigi vera hærri en:

- (a) 5 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna ef raunverulegi rétthafinn er félag (undanskilið er þó sameignarfélag) sem á beint að minnsta kosti 10 af hundraði eignarhlutdeild í félaginu sem ágóðahlutina greiðir;
- (b) 15 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna í öllum öðrum tilvikum.

(3) Ágóðahluti móttækna frá félagi sem er heimilisfastur á Íslandi af félagi heimilisföstu í Sameinaða konungsríkinu, má, þrátt fyrir ákvæði staflíðar (a)(2) tl. þessarar greinar, skattleggja á Íslandi með skattstigi sem ekki má hærri vera en 15 af hundraði af þeim hluta ágóðahlutanna sem hefur samkvæmt íslenskum lögum verið leyfður sem frádráttur frá hagnaði félagsins sem ágóðahlutina greiddi eða sem yfirfæranlegt rekstrartap þess.

(4) Hugtakið “ágóðahlutir” skal við ákvörðun skatts Sameinaða konungsríkisins fela í sér sérhverjar tekjur sem farið er með sem úthlutun samkvæmt lögum Sameinaða konungsríkisins og við ákvörðun íslensks skatts fela í sér sérhverjar tekjur sem farið er með sem úthlutun samkvæmt íslenskum lögum.

(5) Ákvæði (1) tl. eða, eftir því sem við á, (2) og (3) tl. þessarar greinar gilda ekki þegar raunverulegur rétthafi ágóðahlutanna er heimilisfastur í aðildarríki og hann rekur starfsemi í gegnum fasta atvinnustöð í hinu aðildarríkinu þar sem félagið sem greiðir ágóðahlutina er heimilisfastur, eða hann leysir af hendi sjálfstæða starfsemi frá fastri stofnun staðsettri í síðarnefnda ríkinu og hlutareignin sem ágóðahlutirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stofnun. Í því tilviki skulu, eftir því sem við á, ákvæði (7) gr. eða (14) gr. samnings þessa gilda.

(6) Ef félag sem er heimilisfast í aðildarríki fær hagnað eða tekjur frá hinu aðildarríkinu getur síðarnefnda ríkið hvorki skattlagt ágóða hlutina sem félagið greiðir nema að því leyti sem ágóðahlutirnir eru greiddir aðila heimilisföstum í síðarnefnda ríkinu eða að því leyti sem hlutareignin sem af eru greiddir ágóðahlutirnir er raunverulega bundin við fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í síðarnefnda ríkinu né heldur lagt á óúthlutaðan hagnað félagsins skatt vegna óúthlutaðs hagnaðar. Þetta gildir jafnt þótt ágóðahlutirnir eða óúthlutaði hagnaðurinn séu að öllu eða nokkru leyti hagnaður eða tekjur sem hafa myndast í síðarnefnda ríkinu.

(7) Ef raunverulegur rétthafi ágóðahlutar, sem er heimilisfastur í aðildarríki, á 10 hundraðshluta eða meira af þeim flokki hlutabréfa sem af er greiddur ágóðahluturinn, þá skulu ákvæði (1) tl. eða, eftir því sem við á (2) og (3) tl. þessarar greinar ekki gilda varðandi ágóðahlutinn að svo miklu leyti sem hann gæti einungis hafa verið greiddur af hagnaði sem félagið sem ágóðahlutina greiðir aflaðir eða af öðrum tekjum sem það móttók á tímabili sem lokið var 12 mánuðum eða meira fyrir hlutaðeigandi dagsetningu. Við beitingu þessa töluliðar merkir hugtakið “hlutaðeigandi dagsetning” þann dag sem raunverulegur rétthafi ágóðahlutarins varð eigandi 10 hundraðshluta eða meira af þeim flokki hlutabréfa sem um er að ræða.

Ákvæði þessa töluliðar skulu þó ekki gilda ef raunverulegur rétthafi ágóðahlutarins sýnir fram á að hlutabréfanna var aflað vegna raunverulegra viðskiptalegra ástæðna en ekki fyrst og fremst í þeim tilgangi að verða sér úti um hagsbætur þessarar greinar.

11. GR

Vextir

(1) Vextir, sem myndast í aðildarríki, sem móttæknir eru af aðila sem er raunverulegur rétthafi þeirra og er heimilisfastur í hinu aðildarríkinu skulu einungis skattlagðir í síðarnefnda ríkinu.

(2) Hugtakið “vextir” skal við ákvörðun skatts Sameinaða konungsríkisins fela í sér sérhverjar tekjur sem farið er með sem vexti samkvæmt lögum Sameinaða konungsríkisins og við ákvörðun íslensks skatts fela í sér sérhverjar tekjur sem farið er með sem vexti samkvæmt íslenskum lögum, en skal ekki fela í sér neinar tekjur sem farið er með sem ágóðahlut samkvæmt ákvæðum (10) gr. samnings þessa.

(3) Ákvæði (1) tl. þessarar greinar gilda ekki þegar raunverulegur rétthafi vaxtanna er heimilisfastur í aðildarríki og hann rekur starfsemi í gegnum fasta atvinnustöð í hinu aðildarríkinu þar sem vextirnir mynduðust, eða hann leysir af hendi sjálfstæða starfsemi frá fastri stofnun staðsettri í síðarnefnda ríkinu, og skuldakrafan sem vextirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stofnun. Í því tilviki skulu, eftir því sem við á, ákvæði (7) gr. eða (14) gr. samnings þessa gilda.

(4) Þegar, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs rétthafa eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, vaxtafjárhæðin er hærri, hver svo sem ástæðan er, en sú vaxtafjárhæð sem greiðandi og raunverulegur rétthafi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, þá skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin sem umfram er vera skattskyld í samræmi við löggjöf hvors aðildarríkis um sig að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

(5) Sérhverju ákvæði í lögum annars hvors aðildarríkis sem eingöngu lýtur að vöxtum greiddum félagi án heimilisfesti í aðildarríki skal ekki beita þannig að krafist verði að slíkir vextir greiddir félagi heimilisföstu í hinu aðildarríkinu verði með farnir sem úthlutun eða ágóðahlutur hjá því félagi sem greiddi vextina. Framangreind setning skal ekki gilda varðandi vexti greidda félagi með heimilisfesti í öðru hvoru aðildarríkjanna ef yfirráð meira en 50 hundraðshluta atkvæðisréttar í því eru beint eða óbeint í höndum eins eða fleiri aðila sem eru heimilisfastir í hinu aðildarríkinu.

(6) Ákvæði þessarar greinar skulu ekki gilda ef skuldakrafan sem af eru greiddir vextirnir var mynduð eða framseld aðallega í þeim tilgangi að njóta hagræðis þessarar greinar, en ekki vegna raunverulegra viðskiptalegra ástæðna.

(7) Ákvæði (1) tl. þessarar greinar skulu ekki gilda þegar raunverulegur rétthafi vaxtanna er félag, að undanskildu skráðu félagi, nema félagið sýni fram á að yfirráð þess séu ekki í höndum aðila eða tveggja eða fleiri tengdra eða samtengdra aðila, sem einn eða fleiri hefðu ekki átt rétt til ívilnunar samkvæmt (1) tl. þessarar greinar, ef hann hefði verið raunverulegur rétthafi vaxtanna.

(8) Í sambandi við beitingu (7) tl. þessarar greinar:

(a) er skráð félag sérhvert félag sem er með hlutabréf sín opinberlega skráð á verðbréfaþingi í því aðildarríki þar sem það er heimilisfast;

(b) nema annað leiði af ákvæðum (9) tl. þessarar greinar, skal talið að aðili eða tveir eða fleiri tengdir eða samtengdir aðilar hafi yfirráð félags ef þeir gætu talist hafa yfirráð þess í sérhverjum tilgangi samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem vextirnir mynduðust varðandi þá skatta sem samningur þessi tekur til og aðilar skulu taldir tengdir eða samtengdir ef þeir gætu talist svo í sérhverjum tilgangi samkvæmt þessari löggjöf.

(9) Þegar maður er talinn samkvæmt staflíð (b)(8) tl. þessarar greinar hafa yfirráð í félagi eingöngu vegna þeirrar staðreyndar að hann á almennan flokk hlutabréfa í félaginu sem bera full atkvæðis—og arðsréttindi og þessi maður á ekki meira en 10 hundraðshluta af heildarfjöldi slíkra hlutabréfa í félaginu, skulu hlutabréfin í eigu hans ekki talin með við ákvörðun á því hvort yfirráð félagsins eru á hendi aðila eða tveggja eða fleiri tengdra eða samtengdra aðila, þó að því tilskildu að ekki skal skilja undan meira en 25 hundraðshluta af heildarfjöldi slíkra hlutabréfa í félaginu á þennan hátt.

12. GR

Þóknanir

(1) Þóknanir móttækjar af aðila sem er raunverulegur rétthafi þeirra og er heimilisfastur í aðildarríki skulu einungis skattlagðar í því ríki.

(2) Hugtakið “þóknanir” í þessari grein merkir hvers konar greiðslur sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir afnot eða rétt til að hagnýta hvers konar höfundarrétt á bókmennta-, lista- eða vísindasviðinu (þar með taldar kvik-myndir og mynd- eða hljóðsegulbönd fyrir hljóðvarps- eða sjónvarpssendingar), hvers konar einkaleyfi, vörumerki, mynstur eða líkön, áætlanir, leynilega formúlu eða fram-leiðsluaðferð, eða fyrir afnot eða rétt til að hagnýta iðnaðar-, viðskipta- eða vísindabúnað eða fyrir upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda.

(3) Ákvæði (1) tl. þessarar greinar gilda ekki þegar raunverulegur rétthafi þóknana er heimilisfastur í aðildarríki og hann rekur starfsemi í gegnum fasta atvinnustöð í hinu aðildarríkinu, eða hann leysir af hendi sjálfstæða starfsemi frá fastri stofnun staðsettri í síðarnefnda ríkinu, og réttindin eða eignin sem þóknanirnar stafa frá er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stofnun. Í því tilviki skulu, eftir því sem við á, ákvæði (7) gr. eða (14) gr. samnings þessa gilda.

(4) Þegar, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs rétthafa eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, fjárhæð þóknana er hærri, hver svo sem ástæðan er, en sú fjárhæð sem greiðandi og raunverulegur rétthafi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, þá skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin sem umfram er vera skattskyld í samræmi við löggjöf hvors aðildarríkis um sig að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

(5) Ákvæði þessarar greinar skulu ekki gilda ef réttindin eða eignin sem myndar rétt til þóknana var mynduð eða framseld aðallega í þeim tilgangi að njóta hagræðis þessarar greinar, en ekki vegna raunverulegra viðskiptalegra ástæðna.

(6) Ákvæði (1) tl. þessarar greinar skulu ekki gilda þegar raunverulegur rétthafi þóknana er félag, að undanskildu skráðu félagi, nema félagið sýni fram á að yfirráð þess sé ekki í höndum aðila eða tveggja eða fleiri tengdra eða samtengdra aðila sem hefðu ekki átt rétt til ívilnunar samkvæmt (1) tl. þessarar greinar ef hann eða þeir hefðu verið raunverulegir rétthafar þóknana.

(7) Í sambandi við beitingu (6) tl. þessarar greinar:

- (a) er skráð félag sérhvert félag sem er með hlutabréf sín opinberlega skráð á verðbréfaþingi í því aðildarríki þar sem það er heimilisfast;
- (b) nema annað leiði af ákvæðum (8) tl. þessarar greinar, skal talið að aðili eða tveir eða fleiri tengdir eða samtengdir aðilar hafi yfirráð félags ef þeir gætu talist hafa yfirráð þess í sérhverjum tilgangi samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem þóknanirnar mynduðust varðandi þá skatta sem samningur þessi tekur til og aðilar skulu taldir tengdir eða samtengdir ef þeir gætu talist svo í sérhverjum tilgangi samkvæmt þessari löggjöf.

(8) Þegar maður er talinn samkvæmt staflíð (b)(7) tl. þessarar greinar hafa yfirráð í félagi eingöngu vegna þeirrar staðreyndar að hann á almennan flokk hlutabréfa í félaginu sem bera full atkvæðis- og arðsréttindi og þessi maður á ekki meira en 10 hundraðshluta af heildarfjölda slíkra hlutabréfa í félaginu, skulu hlutabréfin í eigu hans ekki talin með við ákvörðun á því hvort yfirráð félagsins eru á hendi aðila eða tveggja eða fleiri tengdra eða samtengdra aðila, þó að því tilskildu að ekki skal skilja undan meira en 25 hundraðshluta af heildarfjölda slíkra hlutabréfa í félaginu á þennan hátt.

13. GR

Söluhagnaður af eignum

- (1) Hagfnað, sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur af sölu fasteignar sem nánar er skilgreind í (6) gr. samnings þessa, sem staðsett er í hinu aðildarríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
- (2) Hagnað, sem hlýst af sölu lausafjár sem er hluti atvinnurekstrareigna fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í aðildarríki hefur í hinu aðildarríkinu, eða lausafjár sem tilheyrir fastri stofnun sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur til þess að leysa af hendi sjálfstæða starfsemi í hinu aðildarríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu. Sama gildir um slíkan hagnað af sölu á slíkri fastri atvinnustöð (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild) eða slíkri fastri stofnun.
- (3) Hagnað, sem hlýst af sölu skips eða loftfars sem notað er í flutningum á alþjóðaleiðm, eða lausafjár sem tengt er notkun slíks skips eða loftfars, skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.
- (4) Hagnað, sem fyrirtæki í aðildarríki hlýtur af sölu gáma (þ.m.t. tengivagnar og tengdur útbúnaður til flutnings á gámum) sem notaðir eru til flutnings á vörum, skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn þessa fyrirtækis hefur aðsetur, nema að því leyti sem þessir gámar eða tengivagnar og tengdur útbúnaður er eingöngu notaður til flutnings milli staða í hinu aðildarríkinu.
- (5) Hagnað, sem hlýst af sölu annarra eigna en getið er í fyrri tölulíðum þessarar greinar, skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem seljandiinn er heimilisfastur.

14. GR

Sjálfstæð starfsemi

- (1) Tekjur, sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur af sjálfstæðri starfsemi eða öðru sjálfstæðu starfi, skulu einungis vera skattskyldar í því ríki, nema hann hafi að jafnaði í hinu aðildarríkinu fasta stofnun til þess að leysa af hendi þessi störf sín. Ef hann hefur slíka fasta stofnun má leggja skatt á tekjurnar í hinu ríkinu, en þó einungis þann hluta þeirra sem rekja má til þessarar föstu stofnunar.
- (2) Hugtakið “sjálfstæð starfsemi” merkir einkum sjálfstæð störf á sviði vísinda, bókmennta, lista, kennslu- og uppeldismála, svo og sjálfstæð störf lækna, lögfræðinga, verkfræðinga, arkitekta, tannlækna og endurskoðenda.

15. GR

Launað starf

- (1) Með þeim undantekningum, sem um ræðir í (16), (18) og (19) gr. samnings þessa, skulu starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald, sem aðili heimilisfastur í aðildarríki fær fyrir starf sitt, einungis skattskyld í því ríki, nema starfið sé innt af hendi í hinu aðildarríkinu. Ef starfið er innt af hendi þar má skattleggja endurgjaldið fyrir það í síðarnefnda ríkinu.
- (2) Þrátt fyrir ákvæði (1) tl. þessarar greinar skal endurgjald, sem aðili heimilisfastur í aðildarríki fær fyrir starf sem hann innir af hendi í hinu aðildarríkinu, einungis vera skattskyldt í fyrrnefnda ríkinu ef:
- (a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu í eitt eða fleiri skipti, þó ekki lengur en 183 daga samtals á sérhverju tólf mánaða tímabili; og
 - (b) endurgjaldið er innt af hendi af eða fyrir hönd vinnuveitanda sem ekki er heimilisfastur í hinu ríkinu; og
 - (c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð eða fastri stofnun sem vinnuveitandinn rekur í hinu ríkinu.
- (3) Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar má skattleggja endurgjald fyrir starf unnið um borð í skipi eða loftfari í flutningum álpjóðaleiðum í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

16. GR

Stjórnarlaun

Stjórnarlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem aðili heimilisfastur í aðildarríki fær fyrir setu í stjórn í félagi sem heimilisfast er í hinu aðildarríkinu, ma skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

17. GR

Listamenn og íþróttamenn

- (1) Þrátt fyrir ákvæði (14) og (15) gr. samnings þessa má skattleggja aðila heimilisfastan í aðildarríki af tekjum sem hann aflar í hinu aðildarríkinu af persónulegum störfum sem listamaður, svo sem leikhús- eða kvikmyndaleikari, listamaður í hljóðvarpi eða sjónvarpi eða tónlistarmaður, eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda ríkinu.
- (2) Þegar tekjur af starfi, sem framkvæmt er af listamanni eða íþróttamanni sem slíkum, renna ekki til listamannsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila, má, þrátt fyrir ákvæðoi (7), (14) og (15) gr. samnings þessa, skattleggja tekjurnar í því aðildarríki þar sem starfsemi listamannsins eða íþróttamannsins fer fram.

18. GR

Eftirlaun, lífeyrir, framfærslueyrir og greiðslur almannatrygginga

- (1) Með þeim undantekningum sem um ræðir í (2) tl. (19) gr. samnings þessa, skulu eftirlaun og aðrar svipaðar greiðslur, framfærslueyrir og lífeyrir, svo og eftirlaun og aðrar greiðslur frá almannatryggingum greiddar aðila heimilisföstum í aðildarríki, einungis skattlagðar í því ríki.
- (2) Hugtakið “ lífeyrir ” merkir tiltekna fjárhæð, sem greidd er manni með vissu millibili á tilteknum tímum í lífanda lífi eða yfir tiltekið tímabil eða tímabil sem unnt er að ákvarða, samkvæmt skuldbindingu um að inna þessar greiðslur af hendi gegn fullnægjandi eða fullu endurgjaldi í peningum eða ígildi peninga.
- (3) Þrátt fyrir ákvæði (1) tl. þessarar greinar, skal sérhver greiðsla framfærslueyris eða annarra meðlaga, sem innt er af hendi af aðila heimilisföstum í aðildarríki til aðila heimilisfasts í hinu aðildarríkinu, einungis skattlögð í fyrrnefnda ríkinu, ef greiðandinn hefur ekki notið ívilnunar í skatti vegna greiðslunnar.

19. GR

Opinbert starf

- (1) (a) Endurgjald, að undanteknum eftirlaunum, sem greitt er af aðildarríki, stjórn landshluta eða sveitarstjórn þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þessa ríkis, stjórnar landshluta eða sveitarstjórnar, skal einungis skattleggja í því ríki.
- (b) Þrátt fyrir ákvæði staflíðar a. þessa töluliðar skal þó einungis skattleggja slíkt endurgjald í hinu aðildarríkinu ef starfið er innt af hendi þar og maðurinn er heimilisfastur í því ríki og:
 - (i) er ríkisborgari þess ríkis; eða
 - (ii) tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu í þeim tilgangi að inna þetta starf af hendi.
- (2) (a) Eftirlaun, sem greidd eru af eða úr sjóðum stofnuðum af aðildarríki, stjórn landshluta eða sveitarstjórn þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þessa ríkis, stjórnar landshluta eða sveitarstjórnar, skal einungis skattleggja í því ríki.
- (b) Þrátt fyrir ákvæði staflíðar a. Þessa töluliðar skal þó einungis skattleggja slíkt eftirlaun í hinu aðildarríkinu ef maðurinn er þar heimilisfastur og er ríkisborgari þess ríkis.
- (3) Ákvæði (15), (16) og (18) gr. samnings þessa skulu gilda um endurgjald og eftirlaun greidd fyrir störf innt af hendi í sambandi við starfsemi sem rekin er af aðildarríki, stjórn landshluta eða sveitarstjórn þess.

20. GR

Námsmenn og starfsnemar

Námsmaður eða starfsnemi, sem er eða var síðast fyrir komu sína til aðildarríkis heimilisfastur í hinu aðildarríkinu og sem dvelur í fyrrnefnda ríkinu einungis vegna náms síns eða þjálfunar, skal ekki vera skattlagður í fyrrnefnda ríkinu af greiðslum sem hann fær til að standa straum af framfærslu sinni, námi eða þjálfun, enda séu slíkar greiðslur til hans runnar frá aðilum utan þess ríkis.

21. GR

Áðrar tekjur

- (1) Tekjur, aðrar en tekjur sem greiddar eru út úr fjárvörslustofnunum eða dánarbúum undir skiptum, sem aðili sem er raunverulegur réttshafi þeirra og er heimilisfastur í aðildarríki aflar og ekki er fjallað um í fyrri greinum samnings þessa, skal einungis skattleggja í því ríki og skiptir ekki máli hvar þeirra er aflað.
- (2) Tekjur greiddar út úr fjárvörslustofnunum eða dánarbúum undir skiptum má skattleggja í báðum aðildarríkjunum.
- (3) Ákvæði (1) tl. þessarar greinar gilda ekki um tekjur, aðrar en tekjur af fasteign, sbr. skilgreiningu í (2) tl. (6) gr. samnings þessa, þegar móttakandi teknanna er heimilisfastur í aðildarríki og hann rekur starfsemi í gegnum fasta atvinnustöð í hinu aðildarríkinu, eða hann leysir af hendi sjálfstæða starfsemi frá fastri stofnun staðsettri í síðarnefnda ríkinu og réttindin eða eignin sem tekjurnar stafa frá er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stofnun. Í því tilviki skulu, eftir því sem við á, ákvæði (7) gr. eða (14) gr. samnings þessa gilda.

22. GR

Áðferð til að komast hjá tvísköttun

- (1) Í samræmi við ákvæði laga Sameinaða konungsríkisins varðandi veitingu frádráttar frá skatti Sameinaða konungsríkisins á greiðsluskyldum skatti á landssvæðum utan Sameinaða konungsríkisins (sem ekki skulu hafa áhrif hér á almennar grundvallarreglur):
 - (a) skal íslenskur skattur sem greiðsluskyldur er samkvæmt íslenskum lögum og í samræmi við ákvæði samnings þessa, hvort heldur beint eða sem frádráttur, af hagnaði, tekjum eða skattskyldum söluhagnaði sem myndast hefur á Íslandi (undantekning gildir þó varðandi ágóðahlut að því er tekur til greiðsluskyldu skatts af

þeim hagnaði sem varið er til greiðslu ágóðahlutarins) leyfður sem frádráttur frá sérhverjum skatti Sameinaða konungsríkisins reiknuðum með hliðsjón af sama hagnaði, tekjum eða skattskyldum söluhagnaði sem er grunnurinn að útreikningi íslenska skattsins;

- (b) sé um að ræða ágóðahlut greiddan af félagi með heimilisfesti á Íslandi til félags með heimilisfesti í Sameinaða konungsríkinu sem hefur yfir að ráða beint eða óbeint a.m.k. 10 hundraðshlutum af atkvæðamagni í félaginu sem greiðir ágóðahlutinn, skal taka með í reikningi frádráttarins (í viðbót við sérhvern íslenskan skatt sem veita má sem frádrátt samkvæmt ákvæðum staflíðar a. þessa tölulíðar) íslenska skattinn sem greiðsluskyldur er af félaginu af þeim hagnaði sem af var greiddur slíkur ágóðahlutur.
- (2) (a) Þegar aðili heimilisfastur á Íslandi hefur tekjur sem samkvæmt ákvæðum samnings þessa má skattleggja í Sameinaða konungsríkinu, skal Ísland—nema annað leiði af ákvæðum staflíðar b. þessa tölulíðar—undanþiggja þessar tekjur skattlagningu, en má, þegar reiknaður er skattur af öðrum tekjum þessa aðila, nota þann skattstiga sem notaður hefði verið ef undanþegnu tekjurnar hefðu ekki verið þannig undanþegnar.
- (b) Þegar aðili heimilisfastur á Íslandi hefur tekjur sem skattleggja má í Sameinaða konungsríkinu samkvæmt ákvæðum (10), (16) og (17) gr. og (2) tl. (21) gr. samnings þessa skal Ísland leyfa sem frádrátt frá skatti af tekjum þessa aðila fjárhæð jafna skatti greiddum í Sameinaða konungsríkinu. Frádráttur þessi skal þó ekki nema hærri fjárhæð en þeim hluta skattsins reiknaðs áður en frádráttur er veittur sem svarar til teknanna frá Sameinaða konungsríkinu.
- (3) Við beitingu (1) og (2) tl. þessarar greinar skal hagnaður, tekjur og söluhagnaður eigna sem aðili heimilisfastur í aðildarríki aflar og sem skattleggja má í hinu aðildarríkinu samkvæmt samningi þessum talinn eiga uppruna sinn í síðarnefnda aðildarríkinu.

23. GR

Jafnrétti

- (1) Ríkisborgarar aðildarríkis skulu ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í hinu aðildarríkinu en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða gætu sætt við sömu aðstæður.
- (2) Skattlagning fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í aðildarríki hefur í hinu aðildarríkinu skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning á fyrirtæki þar sem hafa sams konar starfsemi með höndum.
- (3) Eigi ákvæði (1) tl. (9) gr., (4) og (5) tl. (11) gr. eða (4) tl. (12) gr. ekki við skulu vextir, þóknun og aðrar greiðslur frá fyrirtæki í aðildarríki til aðila heimilisfasts í hinu aðildarríkinu vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskyldra tekna slíks fyrirtækis eftir sömu reglum og greiðslur til aðila heimilisfasts í fyrirnefnda ríkinu.
- (4) Þótt fjármagn fyrirtækja í aðildarríki sé að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða stjórnað af einum eða fleirum aðilum, sem eru heimilisfastir í hinu aðildarríkinu, skulu þau ekki vera háð annarri eða þyngri skattlagningu eða öðrum skyldum í því sambandi í fyrirnefnda ríkinu en fyrirtæki svipaðrar tegundar í því ríki eru eða gætu orðið háð.
- (5) Engin ákvæði þessarar greinar skal skýra þannig að þau skyldi annað hvort aðildarríkið til að veita mönnum án heimilisfesti í því ríki neina þá persónufrádrætti, ívilnanir og lækkun skatta sem það veitir mönnum þar heimilisföstum.
- (6) Ákvæði þessarar greinar skulu gilda um þá skatta sem um er að ræða samkvæmt samningi þessum.

24. GR

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags

- (1) Þegar aðili telur að ráðstafanir sem gerðar eru af öðru hvoru eða báðm aðildarríkjunum leiði til eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar sem ekki

er í samræmi við ákvæði samnings þessa, getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt réttarvernd sem löggjöf þessara ríkja kveður á um, lagt málið fyrir bært stjórnvald í því aðildarríki þar sem hann er heimilisfastur.

(2) Ef bært stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist en getur þó ekki sjálf leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í hinu aðildarríkinu í því skyni að komist verði hjá skattlagningu sem ekki er í samræmi við ákvæði samnings þessa.

(3) Bær stjórnvald í aðildarríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi leitast við að leysa sérhvern vanda eða vafaatriði varðandi skýringu eða beitingu ákvæða samningsins. Þau geta einnig ráðgast sín á milli til ihugunar ráðstafana til að sporna við óviðeigandi notkun ákvæða samnings þessa.

(4) Bær stjórnvald í aðildarríkjunum geta haft beint samband sín á milli í því akyni að gera samkomulag í samræmi við það sem um er rætt í þessari grein.

25. GR

Skipti á upplýsingum

(1) Bær stjórnvald í aðildarríkjunum skulu skiptast á þeim upplýsingum sem nauðsynlegar eru vegna framkvæmdar ákvæða samnings þessa eða innlendrar löggjafar aðildarríkjanna varðandi þá skatta sem samningurinn tekur til að því leyti sem viðkomandi skattlagning er í samræmi við samninginn, einkum til að koma í veg fyrir svik og til að auðvelda framkvæmd lagaákvæða sem sporna við því að komist verði hjá skattlagningu. Allar upplýsingar móttækjar af aðildarríki skal með fara sem trúnaðarmál á sama hátt og upplýsingar sem aflað er samkvæmt innlendri löggjöf þess ríkis og skal eingöngu gera kunnar aðilum eða stjórnvöldum (þar með töldum dómstólum og framkvæmdaraðilum) sem hafa með höndum ákvörðun eða innheimtu á þeim sköttum eða fullnustueða ákærvald varðandi þá skatta sem samningurinn tekur til. Þessir aðilar eða stjórnvöld skulu nota upplýsingarnar eingöngu í greindum tilgangi. Þeir mega þó gera þessar upplýsingar opinberar við málarekstur fyrir dómstólum eða í dómsniðurstöðum.

(2) Ákvæði (1) tl. þessarar greinar skal í engu tilviki skýra þannig að þau leggi á aðildarríki skyldu til:

- (a) að framkvæma stjórnarráðstafanir sem víkja frá löggjöf eða stjórnvenju þess sjálfs eða hins aðildarríkisins,
- (b) að láta í té upplýsingar sem ekki er unnt að afla samkvæmt löggjöf eða eðlilegri stjórnvenju þess sjálfs eða hins aðildarríkisins,
- (c) að láta í té upplýsingar sem mundu ljóstra upp leyndarmálum eða framleiðsluaðferðum á sviði atvinnumála, viðskipta, iðnaðar, verslunar eða annarrar starfsemi, svo og upplýsingar sem gagnstætt er almenningshagsmunum (ordre public) að gefa.

26. GR

Sendiráðsmenn eða starfsmenn fastanefnda og ræðisstofnana

Ákvæði samnings þessa skulu ekki hafa áhrif á neinar þær skattaivilnanir sem sendiráðsmenn eða starfsmenn fastanefnda eða ræðisstofnana hjóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.

27. GR

Gildistaka

(1) Hvort aðildarríkjanna um sig skal tilkynna hinu aðildarríkinu að nauðsynlegri málsmeðferð samkvæmt löggjöf þess að því er varðar gildistöku samningsins hafi verið lokið.

(2) Samningurinn skal taka gildi á þeim degi sem síðari tilkynningin hefur verið móttækin og skal að svo búnu beitt:

(a) í Sameinaða konungsríkinu:

(i) að því er varðar tekjuskatt og skatt af söluhagnaði eigna, fyrir sérhvert álagningarár sem hefst 6. apríl eða síðar;

(ii) að því er varðar félagaskatt fyrir sérhvert fjárhagsár sem hefst 1. apríl eða síðar;

(b) á Íslandi:

að því ee varðar skatta af tekjum og söluhagnaði eigna sem aflað er frá og með 1. janúar, þar með talið sérhvert reikningsár sem lýkur á því tímabili;

í báðum tilvikum á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári sem síðari tilkynningin var móttækin og síðari ár.

(3) Samkomulag milli Sameinaða konungsríkisins og Íslands um gagnkvæma undanþágu frá tekjuskatti af skipaútgæð sem undirritað var í Lundúnum 27. apríl 1928 skal falla úr gildi og skal ekki beitt frá og með þeim degi sem beita skal ákvæðum samnings þessa að því er tekur til þeirra skatta sem samningur þessi tekur til samkvæmt ákvæðum (2) tl. þessarar greinar.

28. GR

Uppsögn

Samningur þessi skal gilda þar til honum er sagt upp af öðru hvoru aðildarríkjanna. Eftir árið 1995 getur hvort aðildarríkjanna um sig sagt upp, samningi þessum með tilkynningu um uppsögn eftir diplomátskum leiðum eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok sérhvers almanaksárs. Í slíku tilviki skal samningnum ekki beitt:

(a) í Sameinaða konungsríkinu:

(i) að því er varðar tekjuskatt og skatt af söluhagnaði eigna, fyrir sérhvert álagningarár sem hefst 6. apríl á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári sem tilkynningin var send eða síðar;

(ii) að því er varðar félagaskatt fyrir sérhvert fjárhagsár sem hefst 1. apríl á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári sem tilkynningin var send eða síðar;

(b) á Íslandi:

að því er varðar skatta af tekjum og söluhagnaði eigna fyrir sérhvert álagningarár skatta álagðra á tekjur og söluhagnað eigna á því almanaksári (þar með talið reikningsár sem lýkur á slíku ári) sem fylgir næst á eftir því ári sem tilkynning um uppsögn var send og síðari ár.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullt umboð ríkisstjórna sinna, undirritað samning þennan.

Gjört í tvíriti í Reykjavík 30. september 1991 á ensku og íslensku og skulu báðir textarnir jafngildir.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Sameinaða konungsríkisins Stóra-Bretlands og Norður-Írlands:

PATRICK WOGAN

Fyrir hönd ríkisstjórnar Lýðveldisins Íslands:

SIGURBJORN THORBJORNSSON

ISBN 0-10-118362-3

9 780101 183628